

Οφειλή Τίτου Πατρίκιου

Γνωριμία με τον ποιητή

http://www.biblionet.gr/author/1668/%CE%A0%CE%B1%CF%84%CF%81%CE%AF%CE%BA%CE%B9%CE%BF%CF%82,%CE%A4%CE%AF%CF%84%CE%BF%CF%82,_1928-

1. Είδαμε ότι οι μεταπολεμικοί ποιητές κινούνται σε τρεις κυρίως χώρους, τον κοινωνικό, τον υπαρξιακό και τον υπερρεαλιστικό, χωρίς βέβαια να υπάρχουν αδιαπέραστα όρια μεταξύ τους. Πού θα εντάσσατε αυτό το ποίημα με βάση το περιεχόμενό του;

2. Ποια χαρακτηριστικά της μοντέρνας ποιητικής γραφής διακρίνετε στο ποίημα;

3. Γνωρίζοντας το βίο του ποιητή, που γλύτωσε τελευταία στιγμή την εκτέλεση από τους Γερμανούς και εξορίστηκε δύο φορές, στη Μακρόνησο και στον Αη- Στράτη, στα δύσκολα μετεμφυλιακά χρόνια, πώς θα χαρακτηρίζατε το ποίημα, αφού συνδέεται άμεσα με τα βιώματα του ποιητή;

4. Πώς δικαιολογείται ο τίτλος του ποιήματος και πώς συνδέεται με το περιεχόμενό του; Δώστε μια συνώνυμη λέξη της οφειλής. Ποιοι είναι οι αποδέκτες της;

5. Ποια είναι η κυρίαρχη έννοια που διατρέχει το ποίημα και κυριαρχεί στη μετεμφυλιακή Ελλάδα; Με ποιο σχήμα λόγου και γιατί, δίνεται η κυριαρχία της στους πέντε πρώτους στίχους του ποιήματος;

6. Από πού εκπορεύονται η *συστηματική υπόσκαψη* κι οι *έτοιμες νεκρολογίες*; Ποιες προθέσεις και ποιους στόχους εξυπηρετούν ηθελημένα, ή αθέλητα πιθανόν οι δεύτερες; Θυμηθείτε την ομιλία που διαβάστηκε στο μνημείο του καλαβρυτινού ολοκαυτώματος στο διήγημα του Γιώργου Ιωάννου *† 13-12-43*.

7. Γιατί ο ποιητής νιώθει ενοχές; Πώς δηλώνονται εκφραστικά; Πιστεύετε πώς όλοι οι άνθρωποι της εποχής του σκέφτονταν με τον ίδιο τρόπο;

8. Σε ποιο συμπέρασμα καταλήγει το ποιητικό υποκείμενο και ποιο χρέος του γεννά αυτό; Διαβάστε εδώ και το ποίημα «Χρέος» ενός ποιητή της δεύτερης μεταπολεμικής γενιάς, του Τόλη Νικηφόρου και σκεφτείτε πού και γιατί συναντώνται οι ποιητές παρά τη διαφορετική ποιητική γενιά που ανήκουν.

Χρωστάμε μόνον
σε κείνους που πολύ αγάπησαν
και ζήσανε την πίκρα
χρωστάμε μόνον
σε κείνους που πολύ αγωνίστηκαν
και ζήσανε την ήττα
χρωστάμε μόνον
σε κείνους που πολύ ονειρεύτηκαν
και ζήσανε τον εφιάλτη
χρωστάμε μόνον
σε κείνους που περιφρονήσανε τον θάνατο

και πέθαναν κι είναι νεκροί κι ανθίζουν
και μυρώνουνε το χώμα

χρωστάμε μόνον
το φως του κόσμου

Αυτό είναι το δικό μας χρέος...

«Αναρχικά» 1979

9. Με βάση τον τελευταίο στίχο της «Οφειλής», ποιο προβάλλει εδώ διαχρονικά το χρέος του ποιητή; Η ποίηση είναι μόνο πράξη έκφρασης προσωπικών συναισθημάτων με στόχο την αισθητική απόλαυση ή και κάτι άλλο;

10. Υπάρχουν, εντέλει, άνθρωποι, όχι μόνο ποιητές, που νιώθουν πως έχουν ένα χρέος στο πέρασμά τους από τη ζωή; Ποιοι είναι αυτοί και ποια χαρακτηριστικά τους διακρίνουν;

11. Ποια είναι, κατά τη γνώμη σας, η διαφορά της ποίησης που υπηρετεί τις ανθρωπιστικές αξίες (ελευθερία, δικαιοσύνη κ.τ.λ.) και της στρατευμένης ποίησης; Είναι διακριτά πάντοτε τα όριά τους;

Χαρακτικό Βάσως Κατράκη (1914-1988)